

ad § 10. Foruden at Begrebet „midlertidigt Optagelses- og Iagttagelseshjem“ som ovenfor berørt savnes i § 10, er det fra et Par Sider fremhævet, at det bør sikres, at Børnehjem og Opdragelsesanstalter aldrig maa drives i Forbindelse med Fattiggaarde.

ad § 11. Der bør i denne Paragraf tages Hensyn til, at det netop først efter en Observation af Barnets Egenskaber er muligt at faa et begrundet Begreb om, hvilken Art af Opdragelse der bedst passer for det enkelte Barn.

ad § 13. Efter „grovere Forsømmelighed“ burde vistnok indskydes et „eller deslige“. Der sigtes navnlig til Tilfælde af ældre, slette Kammeraters Paavirkning, hvilket tidt er fuldkommen tilstrækkeligt til at nødvendiggøre en Flytning, selv om der intet er at sige paa Hjemmet.

ad § 14. Foran Ordet „edfæste“ burde vist indskydes et „om fornødent“.

ad § 20. Det midlertidige Optagelses- og Iagttagelseshjem vil formentlig her, navnlig i større Byer, blive Hovedanbringelsesstedet.

ad § 22. Der henvises til Bemærkningerne under § 3 om Lov af 1. Marts 1895 om det kommunale Plejebørnstilsyn.

ad §§ 24 og 25. Begrebet det „midlertidige Optagelses- og Iagttagelseshjem“ burde formentlig medoptages her. Der er derhos, for saa vidt angaar § 24, rejst Tvivl om Overinspektøren bør gaa saa meget i Detailler, at han ogsaa skal tilse de enkelte Plejehjem.

ad § 32. Der er fra flere Sider rejst Tvivl, om det ikke var hensigtsmæssigere, at de her omtalte Straffemidler toges ud af Loven og hensattes i en særlig Instruks for Opdragelsesanstalterne. Der er dog herved neppe tænkt paa, om Hjemlen til overhovedet at kunne paalægge saadanne Straffe ikke maa søges hos Lovgivningsmagten.

ad § 40. Det henstilles, om det tilstrækkelig tydeligt fremgaar af Ordet „usandfærdige“, at der kun sigtes til Forældrenes „bevidst usande“ Forklaringer.

ad § 50. Endelig er fra mange Sider det Ønske stærkt fremhævet, at der i selve Lovforslaget træffes en Bestemmelse om, naar Lovforslaget træder i Kraft.

Idet vi ganske slutte os til de foran anførte Udtalelser af Tak og Glæde over Lovforslagets Fremkomst, tilføje vi det Haab, at det maa lykkes endnu i denne Rigsdagssamling at gennemføre Forslaget til Lov og snarest at faa Loven ført ud i Livet.

I December 1904.

S. H. Nissen,

Sognepræst,

p. t. Formand for Børnesagens Fællesraad og for „Kristelig Forening til vildfarende Børns Redning“.

Carl Christensen,

Børnehjemsforstander,

Formand for „Dansk Børnehjemsforening“.

Chr. Brun,

Assessor i Overretten,

Formand i Overbestyrelsen for de danske Plejehjemsforeninger og for Foreningen af 1837 til forsømte Børns Frelse.